

בולעטין # 249 - סיון תשמ"ג לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׁבִטֵיכֶם לְשׂוֹם אֶת שְׁמוֹ שֶׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

חדושי הרשב"א על מסכת שבועות דף טז/א

... (המשך מגליון הקודם) אבל הרמב"ם ז"ל כתב פ"א מהלכות תרומות (הכ"ו) תרומה בזמן הזה דרבנן ואפילו במקום שהחזיקו עולי בבל ואפי' בימי עזרא אינה מן התורה אלא מדבריהם בארץ ישראל, שאין לך תרומה של תורה אלא בארץ ישראל בזמן שהיו כל ישראל שם, שנאמר כי תבואו בביאת כולכם ובירושה ראשונה וכמו שעתידין לחזור ולירשה שלישית, וכתב עליו הראב"ד ז"ל בהשגות אמר אברהם לא כיון להלכה יפה דהא קי"ל כר' יוחנן דאמר תרומה בזמן הזה דאורייתא והוא עצמו נראה שכך כתב בתחלת הספר, ואם איתא להך מילתא בחלה הוא דאיתא, ע"כ. ובאמת דברי הרמב"ם ז"ל תמוהים בעיני הרבה בטעמן, דודאי כי תבואו לאו כולהו משמע אלא אפי' שנים או שלשה, אבל בבואכם משמע כולכם ולפיכך גבי חלה דכתיב בבואכם מודו כולהו תנאי דחלה בזמן הזה דרבנן, דגרסינן בנדה בפרק יוצא דופן (מו, ב) קסבר ר"י תרומה בזמן הזה דאורייתא וחלה דרבנן, וכדאמר להו רב הונא בריה דר' יהושע

לרבנן דאמר רב הונא אמר ר' יוסי אשכחינהו לרבנן דבי רב דיתבי ואמרו אפילו למ"ד תרומה בזמן הזה דרבנן חלה דאורייתא, שהרי שבע שכבשו ושבע שחלקו נתחייבו בחלה ולא נתחייבו במעשר, ואמינא להו אנא אפילו למאן דאמר תרומה בזמן הזה דאורייתא חלה דרבנן, דתניא אלו נאמר כי תבאו הייתי אומר בשעה שנכנסו בה שנים או שלשה מרגלים ת"ל בבואכם ביאת כולכם קרויה ביאה ולא ביאת מקצתכם וכי סליק להו בימי עזרא לאו כולהו סלוקי סליק, אלמא לכ"ע כי תבאו לאו כולהו משמע ואפילו לרבנן דבי רב דתלי טעמא בשבע שכבשו ושבע שחלקו. ומיהו לעיקר פסק הלכה בתרומה אי דאורייתא אי דרבנן, אפשר דאע"ג דאיפלגי בה ר"י ור"ל כיון דאפלוגתא דר' יוסי ורבנן אתא דר"ל כרבנן, אן לאו משום דר"ל פסקינן הכי אלא משום דה"ל ר' יוסי יחיד לגבי רבים וקי"ל כרבנן דרבים נינהו. ופשטא דגמרא הכי אית להו כדאקשו בפרק הערל לר' יוחנן מברייתא דב' קופות, ואע"ג דדחי ר"י ואמר ההיא רבנן ואנא דאמרי כר' יוסי, מ"מ פשיטא להו דהלכה כההיא ברייתא, כך נ"ל:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)